

година и относятъ подъ 12-тъ параграфъ на завѣтъ атъ. Но той параграфъ примѣнява ся въ това, чи завѣщани тѣ на Николая Василіевича проценти минуватъ безъ сѣко участіе на Г. Савельева камъ братаниць атъ ми Николая Никифоровича Априлова, кому то и ся даватъ двадесетъ години. Тія проценты завѣщавамъ азъ на братаниць атъ ми Николая за да ся ужени непременно съ Българкж, и най паче съ Габровкж, коя то да знае добръ Български, за да учать деца та най първо Българскій атъ языкъ. Азъ считамъ, чи Николай не подалечъ отъ три години отъ смъртъ тж ми може да соверши това супружество, щото ако не направи, или не учи дѣца та си Български душеприказчики тѣ, като не получаютъ отъ него писъменно увѣреніе за това, иматъ право да му присѣчатъ вѣки процентитѣ, и да ги обарнатъ въ польза на Габровско то училище. Ако Николай ни добіе чада длжженъ е да земе за сына млада Габровца. Лесно ся разбира, чи като приминать двадесетъ години, проценти тѣ вѣки оставатъ да умножаватъ капиталъ атъ на Габровско то училище.

Дополваніе по Четвертый атъ параграфъ. На сестра ми Керж Априлова моля да пратятъ въ Габрово на мѣсто сто, петстотинъ рубли сребарны. Български тѣ грамоти и да ся издадохъ, сумма та 450 рубли накъ нека остане за други потреби, что гласи той параграфъ, на бѣдащи харчове, и на отлитографированіе то на образи тѣ ми, дѣто не стигатъ. Освѣнъ това моля душеприказчики тѣ да отдѣлятъ отъ иманіе то ми що остава (разбирамъ небутана сумма та въ 60000 р. коя то завѣщавамъ на Габровско то училище) 3500 руб. сребарны, кои то да пазятъ на ростъ въ конторж тж Банка додѣ ся увѣрятъ, чи въ Габрово направихъ ново каменно зданіе за училище, кое